

JAN PAWEŁ II

SŁOWO DO INWALIDÓW I GŁUCHONIEMYCH W KATEDRZE CHRYSTUSA KRÓLA

KATOWICE, 20 CZERWCA 1983 R.

Bóg zapłać za tę wspaniałą kompozycję, której mogliśmy wysłuchać w katowickiej katedrze pod wezwaniem Chrystusa Króla.

Słowa Jana III Sobieskiego po zwycięstwie pod Wiedniem: „*Venimus, vidimus, Deus vicit*” — „Przybyliśmy, ujrzeliśmy, zwyciężył Bóg!” — pragnę te słowa o zwycięstwie Boga skierować w szczególny sposób do Was, drodzy Bracia i Siostry, którzy wypełniacie tę katedrę jako inwalidzi pracy, jako osobny zespół głuchoniemych. Wiadomo, że Katowice mają wielkie pod tym względem tradycje duszpasterskie.

Czegóż Wam życzyć, jak nie tego, ażeby w Waszym trudnym życiu zwyciężył Bóg. W tym życiu, które jest wypełnione cierpieniem tak dalece, że nie możecie już pracować, że musicie szukać oparcia u innych: ażeby w tym życiu zwyciężył Bóg! Bo cierpienie na to jest dane człowiekowi, ażeby Bóg szczególnie mógł w życiu ludzkim zwyciężyć. On Sam. Ten Bóg, który stał się człowiekiem i umarł na krzyżu, i zwyciężył przez krzyż. Zwycięża również przez każdy ludzki krzyż. Ja Wam życzę, aby w życiu każdego z Was zwyciężył Chrystus — Ukrzyżowany Bóg. I życzę Wam również, ażeby za cenę Waszego zwycięstwa, Waszego cierpienia — Bóg zwyciężył w innych... Bo my wszyscy jesteśmy połączeni tajemnicą Świętych Obcowania.

Modlitwa i ofiara jednych służy innym i dlatego Wasze cierpienie nie jest tylko cierpieniem, ale jest także apostołstwem. Apostołstwo pomaga zwyciężać Bogu w ludziach, w świecie.

Życzę Wam, ażeby Wasze cierpienie było takim apostołstwem, ażeby Bóg zwyciężał w Was i przez Was.

Przyjmijcie to życzenie moje. Drodzy Bracia i Siostry.

Przyjmijcie również moją prośbę o modlitwę, bo zawsze z największym zaufaniem i z największą nadzieją zwracam się o modlitwę do ludzi cierpiących. Bo przez nich Bóg zwycięża!

Przyjmijcie wreszcie moje papieskie błogosławieństwo, połączone z błogosławieństwem Waszego Biskupa i wszystkich tutaj obecnych Kardynałów i Biskupów, którzy mi towarzyszą.